

บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน: แนวทางส่งเสริม
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
Enhancing Hotel English Speaking through Role-Play and Task-Based Learning
for Grade 12 Students

นายทวีศิลป์ ไฉจิต*

Thaweesin Naijit

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) สำหรับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนปทุมวิไล ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน โดยพิจารณาจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคัดเลือกห้องเรียนที่มีนักเรียนซึ่งมีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ผลทางสถิติโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษา พบว่า 1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) มีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนอยู่ที่ 19.43 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่ 17.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีประสิทธิภาพ 2. ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = 0.04)

คำสำคัญ: บทบาทสมมติ; การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน; การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม

*ครูชำนาญการ, โรงเรียนปทุมวิไล, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี

Professional Level Teacher, Pathumwilai School, Secondary Educational Service Area Office Pathum Thani

Received: March 11, 2025/ Revised: June 21, 2025/ Accepted: June 30, 2025

Abstract

This research study objectives: 1. to examine the effects of learning activities that integrated role-play with Task-Based Learning on enhancing hotel English speaking skills among Grade 12 students, and 2. to investigate students' satisfaction with the instruction incorporating role-play with Task-Based Learning. This study employed an experimental research design. The sample consisted of 40 students from Grade 12, Room 4, during the second semester of the academic year 2024. The participants were selected through purposive sampling from Grade 12 students at Pathumwilai School, where the researcher served as the instructor. The selection was based on pre-test scores, targeting a classroom with students of diverse levels of English proficiency. The research instruments included 1) lesson plans 2) a pre-test and post-test on hotel English speaking skills, and 3) a student satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and the paired-sample t-test.

The results revealed that: 1. The students' hotel English speaking skills significantly improved after participating in learning activities that integrated role-play with Task-Based Learning. The post-test mean score ($\bar{X} = 19.43$) was significantly higher than the pre-test mean score ($\bar{X} = 17.10$) at the .05 significance level, indicating that the instructional approach effectively enhanced students' speaking abilities. 2. The students' satisfaction with the instructional activities was at a high level ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.04).

Keywords: Role-Play; Task-Based Learning; English Speaking for Hotel Communication

บทนำ

โลกปัจจุบันกำลังเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตและพัฒนาตนเองให้เกิดทักษะการคิด ทักษะฝีมือต่าง ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้วความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นทักษะที่จำเป็น เนื่องจากภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในฐานะภาษาสากล Crystal (2003) ได้เน้นย้ำว่าภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษากลางที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและมีผลกระทบในหลายบริบทสำคัญ โดยเฉพาะในด้านการติดต่อสื่อสารในสาขาต่าง ๆ ภาษาอังกฤษทำหน้าที่เป็นสื่อกลางที่ครอบคลุมความหลากหลายของภาษาในหลายสาขาวิชา ตัวอย่างเช่น ในแวดวงธุรกิจ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ในทำนองเดียวกัน ในแวดวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ ในแวดวงการทูตและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล ความเชี่ยวชาญในภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ในแวดวงวิชาการ ที่ภาษาอังกฤษไม่เพียงใช้เป็นสื่อการสอนในมหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาชั้นนำทั่วโลกเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเข้าถึงและเผยแพร่ความรู้ในระดับสากลเมื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน

ในขณะเดียวกัน สภาการสอนภาษาต่างประเทศของประเทศสหรัฐอเมริกา (American Council on the Teaching of Foreign Languages, 2011) ซึ่งเป็นเครือข่ายสำคัญแห่งหนึ่งของการสอนภาษา ได้อ้างถึงทักษะในศตวรรษที่ 21 และระบุว่าการเรียนการสอนภาษาควรมุ่งให้นักเรียนมีทักษะและคุณสมบัติที่เกิดจากการบูรณาการความสามารถทางภาษากับทักษะในศตวรรษที่ 21 ทั้งสิ้น 12 ประการ ได้แก่ การเป็นนักสื่อสาร (Communicator) ผู้ที่ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น (Collaborator) นักคิดวิเคราะห์แก้ปัญหา (Critical thinker and problem-solver) ผู้ริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรม (Creator and innovator) พลเมืองของโลกที่รอบรู้ ข้อมูลข่าวสาร กระตือรือร้น และผลิตผลงานโดยใช้เทคโนโลยี (Informer, active, and productive global citizen) ผู้เรียนภาษาที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้ (Flexible and adaptive language learners) ผู้นำ (Leader) ผู้ที่มีความรับผิดชอบ (Responsibility and accountability) และผู้รู้จักใช้ทักษะทางสังคมเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม (Social and cross-cultural skills) เพื่อนำพาตนเองไปในทางสร้างสรรค์ (Initiation and self-direction) จะเห็นได้ว่าทักษะทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายอย่างมากต่อกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณสมบัติตามที่สังคมและเครือข่ายวิชาชีพระดับนานาชาติคาดหวังหรือกล่าวได้ว่า ท้าทายต่อการจัดหรือปฏิรูปหลักสูตรภาษา การเตรียมและพัฒนาครูผู้สอนภาษา กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนตลอดจนการพัฒนาสื่อการเรียน

จากความสำคัญของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการดำเนินงานที่สำคัญของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษยังอยู่ระดับต่ำ ในขณะที่ประเทศต้องเร่งพัฒนาให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และรองรับภาวะการค้าการลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางหรือภาษาที่ใช้ในการทำงาน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาขีดความสามารถของบุคคลเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุดหน้า ก้าวทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) ในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโรงเรียนปทุมวิไล ซึ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในจังหวัดปทุมธานี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ผู้เรียนกำลังเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาและตลาดแรงงานที่มีการแข่งขันสูง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนจึงเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะในด้านการพูด ซึ่งถือเป็นทักษะที่นักเรียนยังขาดความมั่นใจ และมีโอกาสฝึกฝนอย่างจำกัด งานวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย

และสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารโดยใช้ทักษะการพูดเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำงานในอาชีพต่าง ๆ การสอนทักษะการพูดจึงต้องมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการปฏิบัติและสื่อสารในสถานการณ์จริงที่เหมาะสมกับสถานการณ์และตัวผู้เรียน เพื่อเพิ่มทักษะในการพูดและสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการพูดและสื่อสารในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพต่าง ๆ (ภักธร อุบลน้อย, 2564) ซึ่งสอดคล้องกับ พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล (2565) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของทักษะการพูดว่าการพูดมีความสำคัญในการใช้ชีวิตประจำวันโดยเป็นสิ่งที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเพื่อเกิดเข้าความเข้าใจระหว่างกันและทำให้การดำรงชีวิตประจำวันเป็นไปได้อย่างราบรื่น โดยการพูดนั้นมีจุดประสงค์ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับผู้พูดว่าต้องการพูดสื่อสารออกมาในจุดประสงค์ใด

ซึ่งหนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่ามีประสิทธิผลในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการจำลองสถานการณ์ในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ทั้งนี้การจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออกกล้าใช้ภาษา และสามารถนำความรู้ทางภาษาที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน (Harmer, 2007) โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสายอาชีพ เช่น การบริการและโรงแรม ที่ต้องอาศัยความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการโต้ตอบกับผู้ใช้บริการจากหลากหลายวัฒนธรรม

เมื่อกิจกรรมบทบาทสมมติถูกนำมาบูรณาการเข้ากับแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ซึ่งเป็นแนวทางที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานหรือกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจนด้านภาษาและการสื่อสาร โดยกิจกรรมภายใต้แนวคิดนี้มักเกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา การตัดสินใจ และการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีเป้าหมายจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Ellis, 2003) นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบที่เป็นธรรมชาติ ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้งทักษะทางภาษา และทักษะทางสังคมควบคู่กันไป ในขณะที่ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (facilitator) คอยให้คำแนะนำและสะท้อนผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับแนวทาง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ถือเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่มีพลังในการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง โดยเฉพาะเมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและยั่งยืน อันเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการฝึกฝนที่เป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เตรียมตัวเข้าสู่สายอาชีพด้านการโรงแรม ซึ่งต้องการความสามารถในการสื่อสารที่ชัดเจนและมั่นใจในสถานการณ์จริง ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยเรื่อง "บทบาทสมมติ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน: แนวทางส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6" จึงมุ่งเน้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝน ทักษะการพูดในบริบทที่ใกล้เคียงกับการทำงานจริง เพื่อให้สามารถพัฒนาความมั่นใจและความเชี่ยวชาญ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในอาชีพและชีวิตทางสังคมของผู้เรียนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัด การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน จะมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จะมีความพึงพอใจในระดับมาก ต่อการเรียนบทบาทสมมติร่วมกับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การทบทวนวรรณกรรม

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สามารถสรุปได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ มีแนวทางพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของอุตสาหกรรมบริการ ซึ่ง เป็นภาคธุรกิจที่เน้นการให้บริการและต้องอาศัยการสื่อสารกับลูกค้าหลากหลายเชื้อชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การพูดภาษาอังกฤษที่ชัดเจนและเหมาะสมไม่เพียงส่งเสริมการให้บริการที่ราบรื่น หากยังส่งผลต่อความพึงพอใจ ของลูกค้าและภาพลักษณ์ของสถานประกอบการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับ ทักษะการพูดในฐานะกระบวนการสื่อสารสองทางมาใช้เป็นฐานคิด ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยตระหนักว่าทักษะการพูดนั้นไม่ใช่เพียงการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ อย่างถูกต้อง แต่ยังรวมถึงการใช้น้ำเสียง ท่าทาง และการปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม

และวัฒนธรรม (Byrne, 1986 อ้างถึงใน นาถธิชา สีทองเพ็ญ, 2561; Lynch, 1996; พรสวรรค์ สีสื่อ, 2550; อำพร วุฒิจูโก, 2562; อาภัสรา สังขวาลี, 2564; บงกชกร มาศชนานันต์, 2565; พรสวรรค์ แก้วธรรมมานุกูล, 2565) ทั้งนี้ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพยังเป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกอย่างชัดเจน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ผสมกับกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูด โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสถานการณ์เสมือนจริง มีเป้าหมายทางภาษาชัดเจน และได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย (Thornbury, 2005; ภัคกร อุบลน้อย, 2564; พรสวรรค์ แก้วธรรมมานุกูล, 2565) โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เกิดความมั่นใจในการสื่อสาร และสามารถประยุกต์ใช้ในบริบทการทำงาน ด้านการโรงแรมได้จริงในอนาคต การประยุกต์ใช้แนวคิดทั้งสองนี้จึงเป็นหัวใจสำคัญของกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

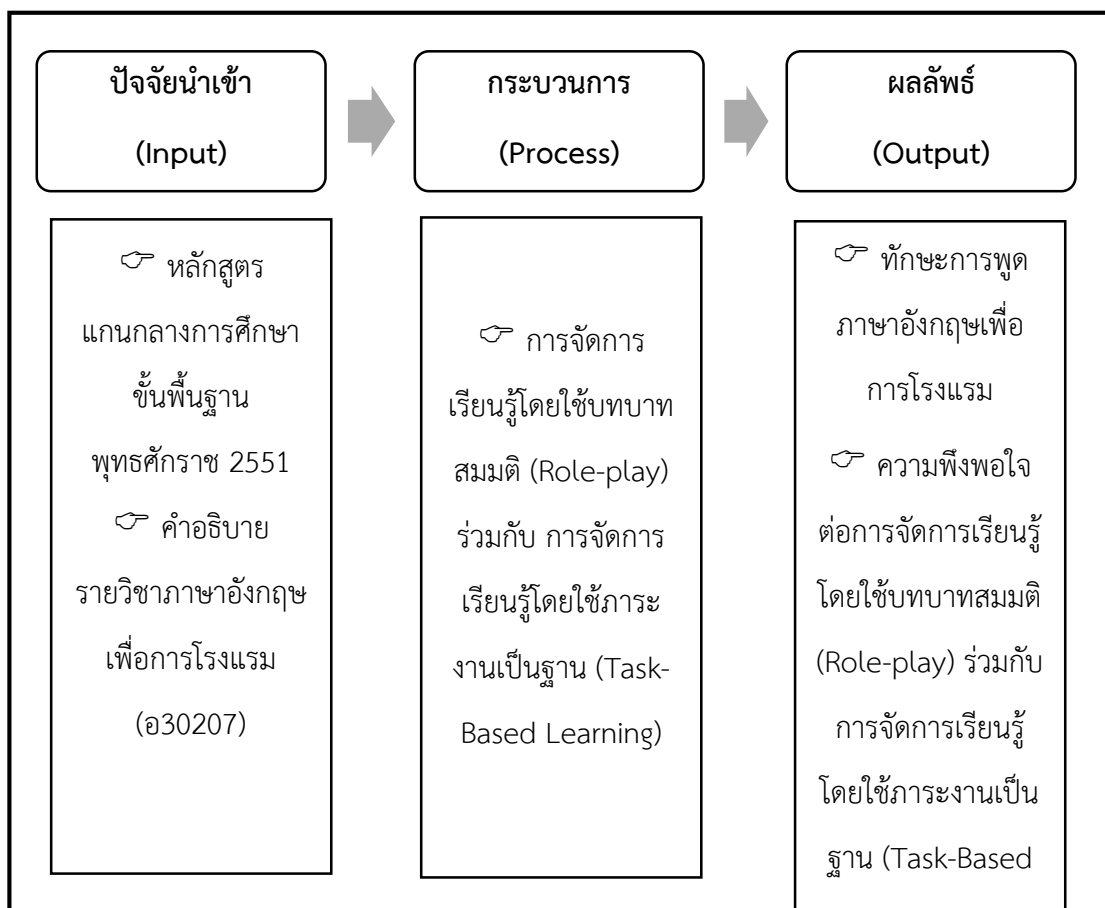
โดยบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์สมมติซึ่งใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยมุ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะการพูดอย่างเป็นธรรมชาติและมีความมั่นใจ โดยที่ผู้เรียนจะได้รับบทบาทและบริบทที่หลากหลายตามสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งอาจพบเจอในชีวิตประจำวัน (Nunan, 2003; Revell, 1979; Harmer, 1984) ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารตามบทบาทที่ได้รับ โดยมีครูเป็นผู้ให้ข้อมูล อธิบายบริบท และดูแลกระบวนการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้ บทบาทสมมติยังถือเป็นกิจกรรมสำคัญที่สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Freeman, 2000; Harmer, 1992; Livingstone, 1986; Paulson & Bruder, 1975) เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในลักษณะการโต้ตอบที่ยืดหยุ่น มีขอบเขตของจินตนาการที่กว้างขวาง สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความกล้าแสดงออกและความเข้าใจในบทบาทของผู้อื่นในบริบทสังคม โดยผู้เรียนมีอิสระในการคิดและพูดอย่างสร้างสรรค์ตามความจำเป็นของสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ (Eckard & An, 1981; Littlewood, 1981; Harmer, 2007)

ในขณะเดียวกัน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ก็เป็นแนวทางสำคัญที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาในบริบทจริงผ่านการทำงานที่มีเป้าหมายชัดเจน โดยมีโครงสร้างหลักสามขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นตอนปฏิบัติงาน (Task cycle) และขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) (Willis, 1996; Ellis, 2003) ซึ่งแต่ละขั้นตอนช่วยเสริมสร้างทั้งความเข้าใจเนื้อหา การวางแผน และการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน ฝึกการนำเสนอ และวิเคราะห์ภาษาในระดับที่ลึกซึ้ง Ellis (2003) ยังแนะนำการฝึกซ้ำ (Repeat Performance) เพื่อพัฒนา

ความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการสื่อสาร ผลจากการทบทวนวรรณกรรมชี้ให้เห็นว่า ทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) มีจุดร่วมในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษผ่านสถานการณ์เสมือนจริง ซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งกับผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะในรายวิชา “ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม” ที่ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการพูดในบริบทการให้บริการ เช่น การต้อนรับ การตอบคำถาม และการแก้ปัญหาแก่ลูกค้า

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดจากทั้งสองแนวทางมาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจภายใน พัฒนาทักษะการพูดอย่างมั่นใจ และเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในวิชาชีพการโรงแรม หรือ วิชาชีพการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัย คือ การวิจัยแบบ One Group Pretest-Posttest Design ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้กลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) จากการได้รับตัวแปรทดลอง ซึ่งรูปแบบนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถเปรียบเทียบผลลัพธ์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองได้โดยตรง

กระบวนการวิจัยเริ่มต้นด้วยการวัดค่าความสามารถของกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (O_1) จากนั้นจึงดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างได้รับตัวแปรทดลอง (X) ซึ่งอาจเป็นการสอนในรูปแบบที่กำหนดไว้ หลังจากดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวัดผลอีกครั้ง (O_2) เพื่อนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาขึ้นหรือไม่

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมวิไล อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งหมด 117 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมวิไล อำเภอมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 8 คาบเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงภาระงาน ค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) อยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อวัดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการพูดในบริบทของงานโรงแรม แบบทดสอบผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 40 คน แล้วนำผลคะแนน

มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร Kuder-Richardson Formula 20 (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ซึ่งอยู่ในระดับสูง แสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงและเชื่อถือได้

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเกิร์ต 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม และด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินฉบับนี้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจริง แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1951) ได้ค่าเท่ากับ 0.89 ซึ่งแสดงว่าแบบประเมินมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูงและสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมบทบาทสมมติ และแบบทดสอบ เพื่อให้มั่นใจว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมกับการใช้งานจริง โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการวิจัยในสถานศึกษา รวมถึงชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และระยะเวลาของการทดลองให้กับนักเรียนที่เข้าร่วมการศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือที่ดี

2. การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย 4 แผน แผนละ 2 คาบ รวมเป็น 8 คาบเรียน ในแต่ละคาบ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมบทบาทสมมติที่จำลองสถานการณ์จริงในบริบทของโรงแรม เช่น การต้อนรับแขก การให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการของโรงแรม และการจัดการกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ผู้วิจัยได้เฝ้าสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนตลอดการเรียนการสอน โดยจดบันทึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม การโต้ตอบ และทักษะการสื่อสารของนักเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์

3. การเก็บข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ก่อนเริ่มการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนทุกคน เพื่อวัดระดับความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมที่มีอยู่เดิม หลังจากดำเนินการสอนครบทุกแผนแล้ว ได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียน โดยนำผลคะแนนก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานได้อย่างชัดเจน

4. การเก็บข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน

ภายหลังจากการสอนครบตามแผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอน แบบประเมินนี้ออกแบบให้สะท้อนถึงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความสนุกสนาน การมีส่วนร่วม ความเข้าใจในบทเรียน และความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริง การเก็บข้อมูลในส่วนนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนและพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอน

5. การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมมา ได้แก่ ผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมถึงข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการวิจัย ข้อมูลที่ได้ถูกนำเสนอในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อให้สามารถแสดงแนวโน้มของผลลัพธ์ได้อย่างชัดเจน ข้อมูลที่วิเคราะห์ได้ถูกนำไปใช้ในการอภิปรายผลและจัดทำข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาการเรียนการสอนในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้สูตรการคำนวณ t -test Dependent ดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d/\sqrt{n}}$$

เมื่อ	d	คือ	ความแตกต่างของความแปรปรวนแต่ละคู่
	n	คือ	จำนวนคู่
	$\bar{d}$	คือ	ค่าเฉลี่ยของ d
	S_d	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ d

2. การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทสมมติและการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำผลที่ได้ไปแปลความหมายตามเกณฑ์ของ Likert (1961)

การหาค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง
x	คือ	คะแนน (ข้อมูล)
n	คือ	จำนวนของมูลในกลุ่มตัวอย่าง

การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D.	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X_i	คือ	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนในกลุ่มข้อมูล
n	คือ	จำนวนทั้งหมด

การแปลความหมายตามเกณฑ์ โดยกำหนดเกณฑ์ความพึงพอใจไว้ที่ระดับมาก หรือค่าเฉลี่ยมากกว่า 3.41 จากมาตราวัด 5 ระดับดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21– 5.00 มีความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 มีความพึงพอใจ ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 มีความพึงพอใจ ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 มีความพึงพอใจ ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 มีความพึงพอใจ ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สำหรับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สำหรับการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ก่อนและหลังเรียน มีคะแนน เต็ม 30 คะแนน ผลการวิเคราะห์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t		df	P
ก่อนเรียน	30	10.17	40.4	2.91		29	0.0069
หลังเรียน	30	43.19	37.4				

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการเรียนเท่ากับ 10.17 คะแนน และหลังการเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 43.19 คะแนน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวมอย่างชัดเจน แม้ว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจาก 40.4 เป็น 37.4 แต่ผลคะแนนของนักเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยนักเรียนจำนวนมากสามารถเพิ่มคะแนนได้ระหว่าง 1 ถึง 5 คะแนน ทั้งนี้ กลุ่มนักเรียนที่มีการพัฒนามากที่สุดมีคะแนนเพิ่มขึ้นถึง 5 คะแนน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในงานโรงแรม

อย่างไรก็ตาม ยังพบว่านักเรียนบางรายมีคะแนนที่ไม่เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ เช่น ความตั้งใจในการเรียน ความสามารถเฉพาะบุคคล หรือระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แตกต่างกัน โดยสรุปการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีแนวโน้มส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนส่วนใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนที่ใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

ตารางที่ 2 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความพึงพอใจ	อันดับที่
1. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	3.70	0.18	มาก	5
2. ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้	4.20	0.10	มาก	3
3. ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้	4.00	0.13	มาก	4
4. ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม	4.22	0.07	มาก	2
5. ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้	4.23	0.09	มาก	1
รวม	4.07	0.04	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมในภาพรวม คือ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.09) รองลงมา ได้แก่ ด้านการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.07) ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.10) ด้านรูปแบบภาษาของการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.13) และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.18) ตามลำดับ แปลความหมายได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน: แนวทางส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6” ผู้วิจัยได้นำสรุปผลการวิจัยข้างต้นมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) สำหรับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

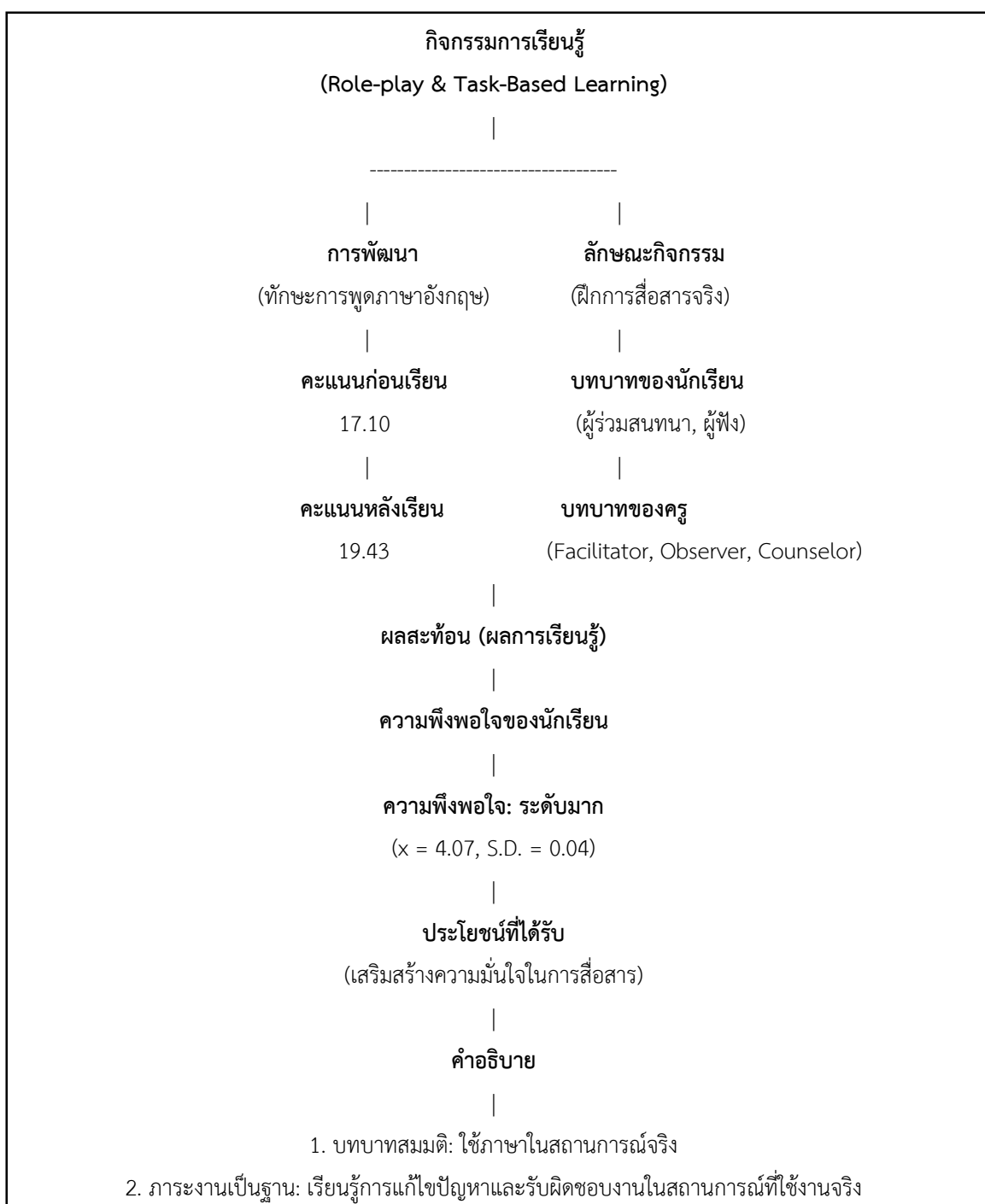
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) สูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 17.0 และ 19.43 ตามลำดับ ซึ่งผลคะแนนที่เพิ่มขึ้นสะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) โดยเป็นไปตามแนวคิดของ (Freeman, 2000; Harmer J., 1992; Livingstone, 1886; Paulson & Bruder, 1975) ที่ว่าบทบาทสมมติยังเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารในบทบาทและสถานการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่มีความยืดหยุ่นสูงที่ผู้เรียนมีขอบเขตจินตนาการที่กว้างขวาง โดยที่ผู้เรียนไม่ได้เตรียมลักษณะพฤติกรรมทางสังคมมาก่อน มากไปกว่านั้นบทบาทสมมติยังเป็นกิจกรรมในห้องเรียนที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกภาษาซึ่งมีลักษณะสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจจะพบเจอในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนอีกด้วย นอกจากนั้น การเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเป็นฐาน ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของภาระงานที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการทำงาน โดยนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริง บทบาทของนักเรียนขณะดำเนินกิจกรรมเป็นผู้ร่วมสนทนาและผู้ฟัง ครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผู้สังเกตการณ์ หรือผู้ให้คำแนะนำ (Counselor) ในส่วนของสถานที่นั้น ควรจะจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ตามหน้าที่ทางภาษา โดยการเรียนที่เน้นภาระงานมุ่งพัฒนาทักษะการฟังและการพูดเพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้และการปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในการติดต่อการสื่อสารได้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ (Willis, 1996)

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning)

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ (Role-play) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ผลปรากฏว่าระดับความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.04) ซึ่งเป็นไปตามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ สะท้อนให้เห็นประสิทธิภาพผลของการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งนภา จิตตสินนวา (2562) ซึ่งได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมากเช่นเดียวกัน ทั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นกิจกรรมที่มีความหมายและใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เช่น การจำลองบทบาทสมมติในบริบทของงานโรงแรม สามารถสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role-play) และการงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม โดยนักเรียนจะฝึกการสื่อสารในสถานการณ์จริง ในกิจกรรมนี้นักเรียนมีบทบาทเป็นผู้ร่วมสนทนาและผู้ฟัง ส่วนครูเป็นผู้สนับสนุนและให้คำแนะนำ ผลการเรียนรู้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความพึงพอใจสูงต่อการเรียนรู้ และกิจกรรมนี้ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษดังผังมโนทัศน์ต่อไปนี้

สรุป

จากผลการวิจัยที่ได้รับสามารถกล่าวได้ว่า การใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน มีผลดีในการพัฒนาทักษะการพูดและการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่กล่าวถึงการใช้กิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ในบริบทที่มีความหมายและเป็นรูปธรรม ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การใช้บทบาทสมมติในกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่มีความสมจริง ทำให้พวกเขามีโอกาสพัฒนาทักษะการพูดและการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะพบเจอในชีวิตจริง เช่น การทำงานในกลุ่ม การเจรจา การให้ข้อมูล หรือการแสดงความคิดเห็น ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในโลกปัจจุบัน นอกจากนี้ พฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสะท้อนให้เห็นถึงความกระตือรือร้นและความมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนแสดงออกถึงความสนใจต่อเนื้อหาได้อย่างชัดเจน ตั้งใจฟังคำอธิบายของครูและเพื่อนระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ มีความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้รับการฝึกฝนผ่านกิจกรรมที่มีเป้าหมายทางภาษาชัดเจน นักเรียนจำนวนมากแสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมดังกล่าวทำให้รู้สึกสนุกและไม่เกิดความกดดันระหว่างการเรียน ซึ่งสะท้อนถึงบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของการใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Learning) นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ด้วยการทำงานในรูปแบบที่เน้นภาระงานหรือกิจกรรมที่มีลักษณะใกล้เคียงกับการทำงานจริง สิ่งนี้ทำให้พวกเขาได้ฝึกทักษะการคิดอย่างเป็นระบบและมีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ การใช้วิธีการนี้ช่วยให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่อหน่าย และนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยนี้ยังพบว่าความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ได้เกิดจากการใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพล เช่น ความตั้งใจของนักเรียน ความสนใจในเนื้อหาการเรียนรู้ และทักษะของครูในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียน สิ่งที่สามารถทำได้ในอนาคตคือการปรับปรุงและพัฒนาให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน สามารถเข้าถึงกลุ่มนักเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมกับความแตกต่างในลักษณะของนักเรียนแต่ละคน การใช้เครื่องมือเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ เช่น การใช้สื่อดิจิทัล หรือ แพลตฟอร์มออนไลน์ ก็สามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อีกทางหนึ่ง

โดยสรุป ผลการวิจัยในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้บทบาทสมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานสามารถพัฒนาทักษะการพูดและการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีผลต่อการพัฒนาทักษะที่สำคัญในชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ในอนาคตเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนสามารถนำกิจกรรมที่ใช้บทบาทสมมติร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมาใช้ในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมและการพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักเรียนได้จริง โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลาย การออกแบบกิจกรรมที่มีความสมจริงจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาในบริบทที่มีความหมาย ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถกระตุ้นความสนใจและพัฒนาความมั่นใจในการพูดได้ดี ครูต้องคอยเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ หรือผู้สังเกตการณ์ ตลอดจนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมให้ดี เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การประเมินผลในงานวิจัยนี้เน้นที่การวัดผลโดยใช้การทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ ซึ่งแม้ว่าจะสามารถวัดผลการเรียนรู้ได้ แต่ในงานวิจัยครั้งต่อไปควรใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อประเมินผลในมิติที่ต่างกัน เช่น การสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน การสัมภาษณ์ หรือการประเมินจากการทำงานจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและหลากหลาย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- นาถธิชา สีทองเพ็ญ. (2561). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต] มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. อักษรเจริญทัศน์.
- พรสวรรค์ แก้วธรรมานุกุล. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบธรรมชาติ (Natural Approach) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต] มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ภัคธร อุบลน้อย. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้าประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี*. [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบ CEFR*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาภัสรา สังขาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อำพร วุฒิสฐโก. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต] มหาวิทยาลัยศิลปากร.

American Council on the Teaching of Foreign Languages. (2011). *Language Learning in the 21st Century Innovative Language Classroom on the Hill*. Retrieved August 29, 2016, from <https://www.actfl.org/about-the-american-council-the-teaching-foreign-languages/resources/language-learning-the-21st>

Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3), 297–334. <https://doi.org/10.1007/BF02310555>

Crystal, D. (2003). *English as a global language* (2nd ed.). Cambridge University Press.

Eckard, R., & An, S. (1981). *A study of role-play in language learning*. Cambridge University Press.

Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford University Press.

Freeman, D. L. (2000). *Techniques and principles in language teaching* (2nd ed.). Oxford University Press.

Harmer, J. (1984). *The practice of English language teaching*. Longman.

Harmer, J. (1992). *Communication in the classroom: Applications and methods*. Longman.

Harmer, J. (2007). *How to teach English* (New ed.). Pearson Education.

Likert, R. (1961). *New patterns of management*. McGraw-Hill.

Littlewood, W. (1981). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge University Press.

Livingstone, C. (1986). *Role plays in language learning*. Longman.

Lynch, T. (1996). *Communication in the language classroom*. Oxford University Press.

Nunan, D. (2003). *Practical English language teaching*. McGraw-Hill.

Paulson, C. B., & Bruder, M. N. (1975). *Teaching English as a second language: Techniques and procedures*. Cambridge University Press.

Revell, J. (1979). *Teaching techniques for communicative English*. Macmillan

Thornbury, S. (2005). *How to teach speaking*. Longman.

Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Longman.